SPORTUL – școală a educației

ANII CEI MAI IMPORTANȚI...

Clubul sportiv școlar Triumf. O citadelă a tinereții sportive, campioni la vîrsta adolescenței, o frumoasă și rodnică tradiție de a trimite mereu spre cluburile de mare performanță, spre loturile reprezentative elemente de talent valorificate pe prima parte a carierei sportive. Găzduit de unul dintre cele mai vechi locuri de sport ale Capitalei, de Stadionul tineretului, clubul sportiv bucureștean a înregistrat de-a lungul anilor, o ascensiune remarcabilă. Ținînd seama de aceste realități și, în plus, de aceea că, în totalitate, sportivii clubului sînt copii sau adolescenți, am crezut că e bine să prezentăm cîteva aspecte ale muncii de educație tocmai pentru că avem de-a face cu elemente aflate în plină formare și pe acest plan. Educația trebuie pusă în prim-planul muncii tuturor celor care activează în fruntașul club școlar bucureștean. Cu asemenea gînduri ajungeam la frumosul complex de lîngă Arcul de Triumf...

„Educația rămîne scopul principal al existenței clubului. Alături de acela al selecției și creșterii unor sportivi de mare talent care să ajungă, cu siguranță, la marea performanță", ne spunea prof. Teodor Bolea, președintele clubului. Ne-am amintit că acest [illegible] activist sportiv va realiza în curînd un apreciat record personal: anul acesta împlinește 20 de ani de muncă în unitatea sportivă cu a cărei existență s-a identificat. Un om care cunoaște cum nu se poate mai bine viața clubului. Discuția noastră s-a referit, mai departe, numai la aspectul educației, problemă la fel de însemnată ca și aceea a instruirii, cum sublinia și mai sus. „Cred că un mijloc eficient de realizare a educației prin sport — continuă interlocutorul nostru — rămîne acela de a ști să îmbini, chiar în antrenament, scopul practic, al pregătirii tehnice, cu cel de dezvoltare a calităților morale, de voință. Dificultățile unui exercițiu pot foarte bine să mărească rezistența psihică, [illegible] prin forme stimulative din cuprinsul planului de pregătire. Sigur că întregul proces de educație se bazează pe neîntreruptul dialog antrenor-sportiv și nu-i doar o vorbă frumoasă aceea că profesorul de sport trebuie să fie al doilea părinte al elevilor săi. Din păcate, furați adeseori de criza de timp în care intră în procesul de instruire, mulți antrenori nu acordă atenția cuvenită educației. Alții tehnicieni nu știu să găsească cele mai directe căi spre sufletele sportivilor și înregistrăm despărțiri sau nereușite regretabile. Iată și un exemplu: secția noastră de gimnastică ritmică se bucura de grupul pregătit, cu multă sîrguință dealtfel, de antrenoarea Victoria Burulană. De la un timp s-a produs o dereglare a vieții de echipă, unele sportive s-au și retras din antrenamente. Altele, precum chiar campioana noastră, Rozica Popescu, au arătat o scădere vizibilă a nivelului de pregătire. Cauza pare să fie o răcire a raporturilor antrenor-sportiv. Succesul procesului educațional constă deci și în alegerea metodelor și mijloacelor în funcție de vîrsta sportivilor, de gradul lor de receptivitate. O pildă de desfășurare reușită a acestui proces, chiar din faza lui incipientă, ni-l dă grupa de gimnastică feminină a antrenorului Ion Moldovan, sportive începătoare în vîrstă de la 6 la 10 ani. Ei bine, tînărul antrenor are grijă de TOT ceea ce constituie educație, pornind de la regulile de igienă și terminînd cu discuții despre comportare. Constatăm cum între el și micile eleve s-a format o legătură în adevăr de la părinte la copil. Nu este nevoie să vă mai spun ce atmosferă favorabilă au, în asemenea condiții, antrenamentele acestei grupe".

Am văzut la această unitate sportivă școlară fruntașă a Bucureștiului și alte forme de preocupare pentru educație, [illegible] Nu mergem toate chiar ca pe roate, în direcția asta. [illegible] preocupare pentru educație există!

Eftimie IONESCU

LA ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ, C.N. DE... BOB

SINAIA, 2 (prin telefon). — Vremea favorabilă (temperatură scăzută) a permis desfășurarea, pe pîrtia (înghețată natural) din localitate, a primelor două manșe ale campionatului național de bob pentru echipaje de tineret-4 persoane. Clasament: 1. IEFS I (Pop — Rusu — Popescu — Velea) 1:51,65; 2. IEFS II ([illegible]) 1:52,00; 3. Voința Sinaia ([illegible] — Rădulescu) 1:52,08; 4. ASA Brașov 1:52,36; 5. Carpați Sinaia 1:52,80; 6. CSO Sinaia 1:53,05. Miercuri și joi au loc manșele a treia și a patra. La sanie, miercuri și joi se dispută Concursul republican al cluburilor sportive școlare.

Vasile FELDMAN-coresp.

ȘTAFETA PASIUNII

În galeria marilor sportivi ai clubului Dinamo s-a numărat și talentatul luptător de greco-romane Ion Alionescu (stins din viață acum patru ani). [illegible]

D. MORARU-SLIVNA

„COMOARA" DE PE COASTA FILPII

Cunoșteam multe moduri prin care lecția de educație fizică poate deveni interesantă și, implicit, folositoare. Dar despre desfășurarea lecțiilor, iarna, pe o pîrtie de sanie, să fim sinceri, nu mai auzisem! Și totuși, așa ceva se întîmplă undeva, în județul Harghita, prin locurile unde un pod peste Mureș leagă Sărmașul de Subcetate...

Acolo, dascăli autentici — precum profesorul **Ion Rizea**, directorul Școlii generale 1 din Sărmaș, cu specializarea... volei! — au mutat, cu elevii lor, patru vagoane de bolovani din pajiște pe Coasta Filpii, pentru consolidarea virajelor. Înghețarea se realizează cu apă din Mureș, adusă, cu ajutorul motopompelor, printr-un furtun lung de vreo 400 de metri. Restul s-a născut de la sine (vorba vine de la sine, orele de muncă patriotică a elevilor, cu sapa, cu tîrnăcopul, cu cazmaua, fiind de ordinul zecilor și sutelor).

A rezultat, în final, o pistă de 540 de metri, cu nouă viraje. O adevărată comoară — apreciază „constructorii", copiii Sărmașului. De pe ea au plecat, zilele trecute, la Vatra Dornei, doi băieți și două

fete, spre a se prezenta la startul „Cupei Pionierul", respectiv a „Cupei a 60-a aniversare a U.T.C.". Și spre a se... întoarce din munții bucovineni cu un titlu cîștigat, un loc doi, un loc patru și un loc opt, marea performeră fiind — nu încape vorbă — **Melania Roșca**, eleva (clasa a noua) școlii generale 1 din Sărmaș, care a urcat pe prima treaptă a podiumului în întrecerea utecîștilor, după ce în anul precedent sosea (abia) a 19-a la pionieri! Nu e de colea nici isprava lui **Pall Imre**, din clasa a XII-a a Liceului industrial din Subcetate (pregătit de prof. **Horia Dobrean**), clasat al doilea...

Auzim că sărmășenii vor să devină cineva în sportul saniei. Ceea ce nu înseamnă deloc o utopie, un specialist recunoscut ca prof. **Constantin Iovan**, antrenor al lotului național, fiind chiar convins că pe Mureș nu vor întîrzia să apară alte talente pentru marea performanță. Oricum, pentru tot ce au făcut pînă acum, copiii sărmășeni și dascălii lor entuziaști — de un entuziasm molipsitor, încurajat de organele locale — merită întreaga considerație. Și, cine știe, nu va trece mult timp pînă cînd alții le vor urma pilda.

Geo RAEȚCHI

„AM GREȘIT DE TREI ORI. AJUNGE!"

● Dialog cu Traian Marinescu, cel mai talentat tînăr din lotul republican de lupte libere

Și pe zăpadă tînărul **Traian Marinescu** se antrenează cu sîrg
Foto: C. COSTIN

— Mai întîi, Traian Marinescu, credem că ar trebui să te prezentăm cititorilor noștri...

— M-am născut la 12 mai 1960, în comuna Celaru, județul Dolj. Sînt, deci, oltean get-beget. La 15 ani, cînd am intrat la Liceul industrial energetic din Craiova, trecui într-o zi de toamnă pe la sala de lupte C.S.M. Nu erau prea mulți băieți, dar tare mi-a plăcut cum se răsuceau în fel și chip, de parcă n-aveau oase în ei. L-am rugat pe antrenor, Ion Avram se numea, să mă lase și pe mine. Nu mai știu ce-am făcut și cum am făcut, că doar nu mă pricepeam la nimic din cîte făceau ceilalți cu ochii închiși. Cu toate astea, după cîteva minute, antrenorul a început să mă descoasă, așa cum faceți și dumneavoastră... De atunci și pînă în 1980, cînd, la vîrsta militariei, am ajuns la Dinamo Brașov, programul de antrenament era pentru mine la fel ca orarul de la școală.

— La lot cum ai ajuns?

— În '78, la Timișoara, am obținut titlul de campion național de juniori, pe care l-am păstrat și în '79. Atunci am fost selecționat în lotul de juniori. Peste un an, în 1980, am cîștigat două tricouri — unul la juniori și altul la seniori. Îndată am și fost promovat în lotul de seniori. Anul trecut, la finalele de seniori, din nou primul la categoria 62 kg. Dar abia de aici încolo urmează necazul meu.

— Noi îl cam știm, dar preferăm să ni-l explici.

— Tbilisi, „Podubnîi", Minsk, „Dan Kolov", Bratislava — nume de localități sau de turnee la care am participat anul trecut, înainte de a fi selecționat pentru prima dată în echipa națională. M-am clasat pe locul 3 la unele, pe 4 la altele. „Promițător" au apreciat antrenorii. Așa credeam și eu.

— Au urmat campionatele europene de la Lodz. Erai cotat ca „om de medalie".

— Și cît de aproape am fost de ea! Mă doare parcă și acum capul cînd îmi reamintesc... Luptam cu polonezul Skubacz pentru locul I în grupă. Dacă îl învingeam, aveam asigurată medalia de argint. Mai erau 13 secunde și conduceam cu 7—2, scor foarte greu de răsturnat. În acel moment, însă, polonezul m-a surprins, aducîndu-mă într-o poziție de tuș fără ieșire. Skubacz a primit medalia de argint, iar eu am ajuns pe locul 5, cu o singură înfrîngere! Atunci am făcut prima mea mare greșeală.

— Care a fost a doua?

— Din păcate, chiar la „Universiadă", aici, la București, unde am dorit poate cel mai mult să urc pe podium... Din nou avantaj în meciul decisiv pentru medalie: 6—4 cu mongolul Oiunbold, cu numai 15 secunde înainte de gongul final. Oiunbold era „în parter", iar eu deasupra, gata pentru o centurare laterală. M-am oprit cînd să încerc să-l rostogolesc și el a profitat, contrîndu-mă ca pe un... mieluşel. Și am pierdut...

— La campionatele mondiale de la Skoplje ai greșit a treia oară!

— Tot spre final, nu știu exact secunda, nici nu vreau să mi-o mai amintesc. Am simulat un atac la piciorul drept al bulgarului Sterev, cu intenția de a i-l prinde pe stîngul, însă eram într-o poziție atît de riscantă încît, cu puțină atenție, m-ar fi putut răsturna cu un simplu brînci. Așa s-a și întîmplat!

— Deci, Traian Marinescu, trei greșeli te-au costat tot atîtea medalii la cele mai mari competiții ale anului tău de debut...

— Am greșit de trei ori, poate și din lipsă de experiență, din prea mult dor de risc. Ajunge! La 22 de ani vreau să cred că știu ce am de făcut.

— Se spune, că la ora actuală ești unul din cei mai talentați luptători ai lotului.

— Poate nu se exagerează... Adevărul e că iubesc luptele libere. Sînt ele grele, dar și frumoase. Sper să-l întrec pe polonez (devenit vicecampion mondial) și să-mi iau revanșa la Sterev — campionul mondial al categoriei — chiar la el acasă cu prilejul campionatelor europene de la Varna. Ar mai fi sovieticul Alekseev, care m-a întrecut și la „Universiadă", și la „mondiale". N-aș putea spune ce voi face, dar abia aștept să mă întrec și cu el. Acum fug, să nu întîrzii la antrenament...

Costin CHIRIAC

Au cuvîntul CITITORII

SĂ NU CĂUTĂM DOAR „ACARI PĂUN..."

Sînt unul din înfocații susținători ai echipei Politehnica Timișoara și trebuie să vă spun că am împărtășit și binele și răul alături de această formație. Cum se știe, ea a avut parte, în ultimii ani, de mulți antrenori principali — Angelo Niculescu, Ion V. Ionescu, Costică Rădulescu, mai recent fiind aici și Marcel Pigulea, schimbat după numai o jumătate de campionat cu Cicerone Manolache, fostul jucător al „alb-violeților". Și ce-i cu asta, vor spune unii, parcă numai la Timișoara funcționează „caruselul antrenorilor"? Din păcate, cam asta-i situația, dar dacă judecăm lucid lucrurile ajungem la una din „bubele" fotbalului nostru. „Acari Păun" sînt găsiți mai peste tot, numai ei (jucătorii) nu au nici o vină în slaba calitate a fotbalului, sînt curați ca lacrima și absolviți de îndatoririle reclamate de marea performanță; lor trecîndu-li-se cu vederea lipsa de combativitate în teren și de atașament față de culorile clubului din care fac parte, îngăduindu-li-se acte de indisciplină în teren și în afara lui. Nu greșesc dacă afirm că tocmai din aceste motive randamentul Politehnicii n-a fost pe măsura pregătirilor făcute, mulți spectatori, decepționați de evoluțiile echipei, preferind să nu mai ia drumul stadionului. Deci, este vorba și de activitatea educativă pe care trebuia s-o desfășoare conducerea clubului, activitate — cred eu — în suferință la Politehnica Timișoara, în sezonul trecut.

Returul acesta a început destul de fierbinte pentru „Poli", noul antrenor — și echipa sa — călcînd cu stîngul în meciul cu Jiul Petroșani. Deci, o nouă decepție. Gîndiți-vă că noi cei ce iubim cu adevărat această echipă, cu nume de rezonanță în fotbalul nostru, nu cerem de la jucătorii ei decît cîteva lucruri: seriozitate în pregătiri și în jocuri, dăruire și atașament, disciplină, strîngerea rîndurilor pentru ca „Poli" să fie în teren o echipă unită, capabilă să evite retrogradarea. Sigur, lucrurile nu se pot îndrepta peste noapte; antrenorii, singuri, nu pot să facă mare lucru, dacă elevii lor nu înțeleg că au mari responsabilități atunci cînd îmbracă tricourile unei echipe atît de iubită în Timișoara.

RICHARD SATTLER
com. Zăbrani, jud. Arad

PROGRAME ÎN LOC DE BILETE DE INTRARE LA STADION!

Ca toți iubitorii de fotbal din orașul Cugir merg la meciurile care se joacă în localitate și îmi place să-mi susțin echipa favorită. Așa am procedat și la data de 13 februarie a.c., cînd pe stadionul „Metalurgistul" s-a jucat partida amicală de verificare dintre divizionara „C" cu același nume și divizionara „A" Jiul Petroșani. Foarte mulți spectatori au urmărit acest joc în care Jiul a învins pe merit, dar fără ca băieții noștri să fie mai prejos decît petroșenenii. Ceea ce mă determină însă să vă scriu este faptul surprinzător că în loc de bilete de intrare plus programul obișnuit de fotbal casele de bilete au vîndut cu 10 lei numai... programul. Cu un astfel de „program-bilet" am intrat pe poartă; cineva l-a rupt la un colț și... gata. Am întrebat, în stînga și în dreapta, de ce se practică o astfel de metodă ciudată, ca să nu zic altfel. Mulți dintre organizatori au dat din umeri pînă cînd cineva mi-a replicat: „Asta-i meci amical, nu de campionat...". Am rămas uluit de explicația dată. Dar practica organizatorilor din Cugir nu este — din păcate — nouă, vînzarea de programe fără bilete fiind făcută și în anul trecut.

Treacă-meargă, dar și programul pus în vînzare este de rîs nu alta. Un peticuț de hîrtie fără conținut, tipărit doar cu scopul de a lua niște bani pe el. Ca să vă convingeți că așa este, vă trimit alăturat și... corpul delict, fără înseriere și fără preț.

Ce părere au tovarășii din asociația sportivă Metalurgistul Cugir?

G. MARINESCU
Cugir, jud. Alba

GLORIILE SCHIULUI PREDELEAN, AFLAT LA 90 DE ANI DE EXISTENȚĂ

● Predealul poate fi socotit unul din centrele-pionier ale schiului din țara noastră, în 1982 împlinindu-se 90 de ani de la disputarea primului concurs pe aceste meleaguri. Concursul a avut loc, sub formă de drumeție pe schiuri, pe Clăbucet.

● Prima unitate sportivă din Predeal a fost înființată în anul 1926. Este vorba de clubul sportiv „Predealul", care a avut ca activitate de bază sporturile de iarnă.

● În anul 1934 s-a disputat primul concurs internațional de schi, cu participarea unor schiori-militari din Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia și România. Printre fruntașii probelor de schi-fond ștafetă și patrulă militară s-au aflat și cîțiva predeleni: frații **Gheorghe** și **Constantin Zăpadă**, **Vasile Munteanu**, **Ion Nistor** ș.a.

● La campionatul balcanic rezervat sindicaliștilor, desfășurat în anul 1946, predeleanul **Ilie Munteanu** a cucerit locul I la toate probele.

● Printre primii maeștri ai sportului din România s-au aflat și schiorii predeleni **Florea Lepădatu** și **Dumitru Frățilă**, care au luat parte la numeroase concursuri internaționale și au cucerit cîteva titluri de campioni ai României. **Dumitru Frățilă** a participat la Jocurile Olimpice de la Saint-Moritz (1948) și de la Oslo (1952).

● Cel mai valoros reprezentant al schiului din Predeal a fost **Mihai Bâră**, care a cucerit (în anul 1951) titlul de campion mondial universitar la slalom special; sora lui, **Elena Bâră**, a fost, la rîndul ei, o schioară redutabilă, iar fiul său (Mihai Bâră-jr.) este unul din cei mai talentați juniori de astăzi.

● **Cornel** și **Moise Crăciun** au fost alți doi schiori care au contribuit la faima schiului din Predeal. **Cornel Crăciun** a deținut, pînă în anul 1956, recordul țării la sărituri de la trambulină (85 m), iar **Moise Crăciun** a fost un fondist de mare valoare.

● Surorile **Mihaela** și **Gabriela Ghioarcă** s-au numărat și ele printre gloriile schiului predelean, aflat în acest an la capătul a nouă decenii de frumoasă activitate.

Ioan CODLEANU — coresp.

VIITORUL TENISULUI DE MASĂ ÎN VIZIUNEA ANTRENORILOR DE JUNIORI

(Urmare din pag. 1)

schimbate în bine. Atenție la jocul slab al sportivelor de lot: Beatrice Pop, Lorena Mihai și Judit Borbely!".

Agneta Domic (Cugir): „Dintre fete, mi-au plăcut cele de la C.S.Ș. nr. 1 București, care au jucat frumos, luptînd cu ambiție pentru fiecare minge. Gloria Buzău surprinde prin scăderea evidentă".

Emil Prokopecz (Arad): „Îmi place cum joacă fetițele de la MEFMC, au viață în ele. Au încă de învățat și apoi li se va putea cere mai mult. Multe fetițe prezente aici promit, și printre ele Creangă, de la Bistrița. Altele, ca Ferenczi de la Cluj-Napoca, au fost sub așteptări. În general, generația promite. De nu s-ar pierde, ca în anii trecuți".

Virgil Bălan (Craiova): „Fetele? MEFMC joacă modern, cu viteză în execuții, sînt agresive și au servicii bune, deși sînt micuțe. Echipele de băieți sînt mai omogene, dar valoric în regres, deci omogenizare în jos. Valoare, la categoria 17—18 ani, mi se pare a avea doar Paul Haldan. Cei de perspectivă au 13—14 ani, vîrsta cu cele mai multe semne de întrebare".

Dorin Giurgiucă (Cluj-Napoca): „Trei echipe de băieți, Universitatea Craiova I, C.S.M. Cluj-Napoca și Universitatea Craiova II, practică un joc dinamic, incisiv. Restul au un nivel general tehnic bun. La fete observ un nivel ridicat la mai multe echipe. Aradul desprinzîndu-se clar".

Cătălin Cojocaru (Craiova): „La fete, în afara a 3—4 echipe, se joacă bătrînește. Și la băieți nivelul tehnic e în scădere. Dintre fete mi-au plăcut Cheler și Bădescu (MEFMC), ca și schimbarea în bine sesizabilă la Balint. „Senatorii de drept" Florea Vasile, Tiugan și Toma Călin joacă mai slab ca în toamnă".

Ioan Lohr (Tg. Mureș). „Apreciez ca pozitivă prezența cadeților printre cei mai buni juniori, ca joc și rezultate, la fete și la băieți. Cadeți care acum un an nu contau pe plan național nici la categoria lor de vîrstă pierd azi puține meciuri. Aș exemplifica prin Galfi".

Florentin Henț (București): „Ca nivel de joc, și fetele și băieții se prezintă din ce în ce mai slab. Se vede clar că nu funcționează selecția permanentă, exigentă, cea care reține un element din circa 700... Așa că se merge 3—4 ani cu... ce pică și rezultatul se vede. Încă nu se știe cum trebuie pregătiți copiii de 15—16 ani (fete și băieți) și se pierd talente considerate de certă perspectivă".

Emeric Terebessy (Satu Mare): „Concursul e folositor, fiecare echipă susținînd 8—9 meciuri, ceea ce dă posibilitatea unei reale verificări a potențialului fizic, tehnic și tactic. Din păcate, toți băieții joacă uniform. Fără să aibă calitățile necesare, ei încearcă să-i imite pe marii jucători. Puținele talente atestă selecția necorespunzătoare".

Iată părerile autorizate ale antrenorilor, care vorbesc, la urma-urmei, despre propria lor activitate. În ce ne privește, am vrea să subliniem cîteva idei. Mai întîi, tendința generală către un joc viol, combativ, cu ceva mai multe cunoștințe decît generațiile precedente la aceeași vîrstă. Asta atestă nu numai o pregătire ceva mai bună, ci și o putere de joc remarcabilă, o ambiție care promite. Asta la pozitiv. Pe de altă parte, numărul foarte mare de copii, prezentați la campionatul de juniori și pe care îi vom întîlni și la concursurile de seniori! Este timpul, credem, să se încerce introducerea unor limite de vîrstă, pentru a vedea mai clar cine și cum stă la fiecare categorie de vîrstă, cu cine și unde concurăm. Altfel este foarte ușor să ne creăm o imagine inexactă, să mizăm pe niște copii care pot obține rezultate mari dar numai întîmplător...

MECI INTERNAȚIONAL AMICAL DE HANDBAL FEMININ LA BACĂU

Sala sporturilor din Bacău găzduiește mîine, începînd de la ora 17, o întîlnire internațională amicală de handbal feminin între echipele Știința din localitate și Metalurg Kiev, fruntașă a primei divizii din Uniunea Sovietică. În deschidere se va desfășura meciul dintre Textila Buhuși și Relon Săvinești.

ADMINISTRAȚIA DE STAT LOTO-PRONOSPORT INFORMEAZĂ

SUCCESE PERMANENTE LA ÎNDEMÎNA TUTUROR!

Tragerile obișnuite Loto continuă să răsplătească în permanență perseverența și inspirația participanților la acest tradițional și avantajos sistem de joc. Printre cei mai recenți mari cîștigători se numără și Iordachi Rugină din București, care la tragerea din 19 februarie 1982 a obținut, la categoria I, pe un bilet achitat 100%, un AUTOTURISM „Dacia 1300", altor cinci participanți revenindu-le, pe bilete achitate 25%, cîte 17.500 lei; de remarcat, că la aceeași tragere, valoarea unitară a cîștigurilor de categoria a II-a a fost de 12.662 lei. Tragerea Loto de vineri 5 martie a.c. vă oferă un nou prilej de a vă număra și dv. printre marii cîștigători. Nu uitați că astăzi și mîine sînt ultimele zile de participare!

Tragerea obișnuită Pronoexpres de astăzi, 3 martie 1982, se televizează în direct începînd de la ora 15,45 (în pauza meciului Universitatea Craiova — Bayern München).

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI PRONOSPORT DIN 28 FEBRUARIE 1982

Categoria 1: (13 rezultate) 9 variante 100% a 8.062 lei; și 86 variante 25% a 2.016 lei.

Categoria 2: (12 rezultate) 492,50 variante a 599 lei.

Categoria 3: (11 rezultate) 3729,75 variante a 119 lei.

Fotbal

Azi, la Craiova

UNIVERSITATEA – BAYERN MÜNCHEN

(Urmare din pag 1)

la München. S-au făcut toate calculele și anticipațiile, derivînd din probabila modificare a jocului münchenezilor, în deplasare. Înainte de toate, o veste care trebuie să-i bucure pe iubitorii fotbalului: **Balaci va fi probabil apt de joc, el manifestîndu-și dorința de a juca cu orice preț, chiar dacă resimte — la această oră — ușoare dureri în zona accidentării.** Pe de altă parte, este nesigură participarea lui Geolgău, care continuă să aibă o stare febrilă. Antrenorul **Oblemenco** este decis să înceapă jocul cu **Crișan**, contînd pe mobilizarea internaționalului în acest moment cheie. Absența lui Geolgău va modifica însă structura de joc a echipei, Crișan neavînd — la această oră — capacitatea de a acoperi zona vigurosului său succesor.

În cursul după-amiezii, echipa vest-germană s-a antrenat pe stadionul Central, care se prezintă în bune condiții, el fiind supus în continuare unor ameliorări de ultim moment. Jucătorii vest-germani s-au antrenat timp de 70 de minute, toate exercițiile avînd ca scop relaxarea întregului ansamblu. Era evident, în primul rînd pentru tehnicienii prezenți în tribune, între care și Mircea Lucescu, că echipa lui Cernai efectuează de fapt un al doilea antrenament, primul avînd loc dimineața, la München, înainte de decolare.

Care sînt șansele celor două echipe? Toți cei interogați, din ambele tabere, se mențin la nivelul generalităților, referindu-se în primul rînd la faptul că un meci pentru „sferturile campionilor" este unul deosebit de greu pentru ambele echipe. Cei doi tehnicieni își studiază la această oră „deschiderile".

Oblemenco pornește de la ideea că Bayern München va miza, totuși, pe eficacitatea contraatacurilor sale, ceea ce invită echipa craioveană la o mare prudență defensivă pe culoarele lui Rummenigge și Dieter Höness, cele două vîrfuri mereu „asmuțite" de acest „bătrîn" de 31 de ani, mereu foarte tînăr care este Breitner.

Craiovenii știu foarte bine că principala lor armă este desfășurarea unui joc în viteză, într-un ritm care să încerce să depășească, prin subtilități, stîlpii apărării vest-germane.

Să sperăm că această desfășurare de forțe, care reprezintă foarte bine stilul oltean, va reuși să aducă campioanei noastre o frumoasă victorie și — de ce nu? — un scor final care să reprezinte un pas important spre ceea ce ar însemna cel mai mare succes din istoria participării echipelor noastre de club în cupele europene.

Iată formațiile probabile:

UNIVERSITATEA: **Lung — Negrilă, Tilihoi, Ștefănescu, Ungureanu — Țicleanu, Balaci, Irimescu — Crișan, Cămătaru, Cîrțu.**

BAYERN: **Müller — Weiner, Augenthaler, Beierlorzer, Horsmann — Kraus, Dremmler, Breitner — Dürnberger, Höness (Mathy), Rummenigge.**

Întîlnirea va începe la ora 15 și va fi condusă de cunoscutul arbitru olandez **Ch. Corver.**

Sosiți ieri la ora prînzului

OASPEȚII S-AU ANTRENAT 70 DE MINUTE LA CRAIOVA

CRAIOVA, 2 (prin telefon). Marți, la ora 13,45, avionul cursei speciale TAROM, venind de la München, a aterizat pe aeroportul din Craiova cu cei 16 jucători ai echipei Bayern, conducători ai clubului bavarez, ziariști, fotoreporteri vest-germani. Timpul primăvăratic, cu o temperatură neobișnuită pentru acest început de martie, a surprins plăcut pe oaspeți. Totuși jucătorii münchenezi păreau preocupați și puțin receptivi la interviuri. Singurul dintre oaspeți pe care l-am putut aborda a fost antrenorul **Paul Cernai**, care, cu mult calm, ne-a spus: „**Scuzați-i pe jucători, în special pe marile vedete în frunte cu Breitner, Rummenigge și Augenthaler,** care întotdeauna sînt refractari la solicitările presei și radioteleviziunii, înaintea oricărui meci oficial cu o miză atît de mare, ca acela de mîine.

— Cum apreciați jocul cu Universitatea Craiova?

— **Din proprie experiență știu că într-o fază înaintată a cupelor europene, cum este cea a sferturilor de finală ale C.C.E., toate echipele au o valoare ridicată, astfel că examenul acesta din deplasare este foarte greu pentru noi.**

Între timp lotul echipei Bayern München s-a instalat în camerele hotelului Jiul pentru o odihnă de o oră și jumătate, după care jucătorii s-au îndreptat spre stadionul Central, unde s-au antrenat 70 de minute. Am profitat de o scurtă relaxare în antrenament și discuția cu Cernai a continuat.

— Ce știți despre craioveni?

— **Nu i-am văzut jucînd niciodată pe... viu. Dar de pe micul ecran îi cunosc pe mulți dintre ei din meciurile echipei naționale în frunte cu Ștefănescu, Balaci, Crișan sau Cămătaru. Am citit lucruri bune despre Cîrțu, Irimescu și Tilihoi. În concluzie, Universitatea îmi apare ca o formație bine cotată care ne va da de furcă.**

— Dar despre echipa dv. ce ne puteți spune?

— **Sîntem lideri în campionat și sperăm să-l cîștigăm. Ne gîndim dealtfel și la Cupa R.F.G. Cu două săptămîni în urmă, în optimile de finală, ne-am calificat foarte greu, abia după prelungiri cu Werder Bremen, în deplasare, iar sîmbătă, în campionat, am cîștigat cu mai puțin efort (3—1), cu Braunschweig. Ne-am menajat pentru jocul cu craiovenii... Sîmbătă, tot în campionat, ne așteaptă un meci extrem de greu la Kaiserslautern.**

— Ce formație veți alinia miercuri?

— **Vom începe exact cu același „11" ca și sîmbătă, la München, în partida cu Braunschweig. Dacă Dieter Höness nu va rezista îl vom înlocui cu tînărul Mathy sau cu Sigurvinsson. Am mai adus aici pe portarul Triefellner, pe fundașul Pfluger și mijlocașul Günter.**

— Ce rezultat prevedeți?

— **Ca să fiu sincer, un scor egal și chiar o înfrîngere la limită ne-ar mulțumi. Dar îmi pun mari speranțe în oamenii mei de bază,** Breitner (31 de ani), Rummenigge (26 de ani) și Augenthaler (24 de ani).

Ion OCHSENFELD

Oaspeții la sosirea pe aeroportul din Craiova
Foto: Dragoș NEAGU

MECIURI AMICALE

GAZ METAN MEDIAȘ — C.F.R. CLUJ-NAPOCA 1—1 (1—0). Autorii golurilor: **Fetcu** (min. 32) pentru Gaz metan, **Țegean** (min. 86) pentru C.F.R. **(M. Țacăl, coresp.).**

LUCEAFĂRUL ADJUD — VIITORUL MECANICA VASLUI 6—2 (0—1). Au înscris: **Radu 2, Sereda 2, Gheparu, Bădoi,** respectiv **Mardare, Alexandru. (I. Vasiliu, coresp.).**

DINAMO VICTORIA BUCUREȘTI — ELECTRONICA BUCUREȘTI 3—0 (3—0). Au marcat: **Frățilă II, Moldovan** și **Brumaru.**

C.S.M. SF. GHEORGHE — MINERUL BARAOLT 6—0 (1—0). Au înscris: **Rădulescu** (min. 32, 80), **Paltin** (min. 63, 65, 85) și **Oroș** (min. 78). **(Gh. Briotă, coresp.).**

U.M. TIMIȘOARA — MINERUL ANINA 4—1 (1—1). Au marcat: **Lungu** (min. 30), **Bodea** (min. 50), **Preda** (min. 78, 81), respectiv **Lepădat** (min. 2). **(Șt. Marton, coresp.).**

C.F.R. TIMIȘOARA — VULTURII TEXTILA LUGOJ 2—1 (1—0). Au marcat: **Roșca** (min. 25 și 67), respectiv **Iancovici** (min. 55). **(L. Marton, coresp.).**

ECHIPELE DE SPERANȚE... SPERĂ SĂ JOACE PE TERENURI MAI BUNE

Duminică, odată cu începerea returului Diviziei „A", și-au reluat întrecerea și formațiile de SPERANȚE ale celor 18 echipe. Un moment așteptat cu aceeași emoție de către fotbaliștii acestui eșalon, dintre care cei mai mulți sînt juniori, tineri de 16, 17, 18 ani, dornici de afirmare și, în primul rînd, de a mai învăța ceva, de a se perfecționa.

Acesta este, de fapt, și scopul acestui campionat de speranțe, rațiunea pentru care el a fost înființat și există. Dar pentru ca intențiile să devină realitate e nevoie și de o atenție corespunzătoare față de competiție, de condiții minime de joc. Or, din acest punct de vedere, lucrurile nu au debutat cum ne așteptam.

Iată, am urmărit meciul de speranțe **Corvinul Hunedoara — U.T.A.** El s-a desfășurat pe un teren de zgură (deși clubul hunedorean mai are un al doilea teren cu gazon), total necorespunzător, cu băltoace și noroi pînă la gleznă, unde mingea nici vorbă să sară. Așa au stat lucrurile și pe terenul de zgură de la **Progresul Vulcan** și, probabil, nu sînt singurele exemple. Și jocul de speranțe de la **Bacău,** și **F.C. Olt — Sportul studențesc** s-au disputat pe alte terenuri. De neînțeles cum de au dat drumul la jocurile respective, pe asemenea terenuri impracticabile, arbitrii **Mircea Ștefănoiu** (Tg. Jiu) și **Ion Andreoiu** (Ploiești), delegați la meciurile de speranțe **Corvinul — U.T.A.** și, respectiv, **Progresul-Vulcan — F.C. Argeș,** cu toate că la ultima instruire Colegiul central de arbitri a reamintit de necesitatea ca „terenurile să fie practicabile, să se respecte regulamentul în acest sens". Mai mult, clubul Progresul i-a propus arbitrului I. Andreoiu ca jocul să se mute pe terenul Automatica, dar arbitrul în cauză n-a fost de acord și meciul de speranțe a fost o simplă formalitate, o luptă mai mult cu noroiul, decît cu partenerul de joc. Și dacă lucrurile vor continua, asemenea simulacre de meciuri vor constitui prilejuri de stricare a echipamentului și de eventuale accidentări ale tinerilor jucători.

Să reamintim cluburilor noastre divizionare „A" că există o hotărîre a Biroului federal care prevede **ca meciurile de speranțe să se dispute în deschidere la partidele de Divizia „A".** Chiar și în toamnă, cînd gazonul era excelent, majoritatea echipelor de speranțe au jucat pe alte terenuri, într-un total anonimat și dezinteres chiar din partea propriilor lor cluburi.

E de datoria tuturor conducătorilor, a cluburilor și asociațiilor cu echipe de speranțe și de juniori, să le asigure acestora condiții pentru disputarea în mod corespunzător a meciurilor de campionat. Pregătirea viitorilor titulari ai primelor formații nu se poate face pe terenul în care noroiul trece de glezne.

Constantin ALEXE

TERENURILE GRELE, CIRCUMSTANȚE ATENUANTE, DAR NU ȘI PENTRU INDISCIPLINĂ!

Nestatornicia vremii, derivată din această perioadă de trecere, nici iarnă-nici primăvară, și-a pus amprenta puternic pe starea cîmpurilor de joc, terenurile înfățișîndu-se miilor de spectatori (care au sfidat indecizia anotimpurilor prin hotărîrea de a fi prezenți la reluarea campionatului) cu o față sulemenită de zăpadă sau gheață, care nu puteau ascunde, însă, ridurile intemperiilor trecute. Terenuri grele, solicitante, atît pentru jucătorii obligați să construiască sau să intervină decisiv pe suprafețe alunecoase sau clisoase, cît și pentru arbitrii solicitați să trieze acțiunile neregulamentare de cele datorate... lipsei de echilibru. Circumstanțe atenuante, deci, pentru calitatea circulației balonului, pentru întreruperile de joc (contacte neașteptate între adversari, feste bucluclașe jucate de bălți sau de luciul gheții), pentru precipitarea fotbaliștilor, circumstanțe invocate pentru nereușitele etapei de debut ale returului. Dar care nu pot fi credibile în cazurile de indisciplină, de nesportivitate, de abatere de la cerințele regulamentare. Și care, iată, au apărut în număr mare încă la început de sezon. **În etapa de duminică, a 18-a din cadrul actualei ediții a Diviziei „A", arbitrii au arătat jucătorilor de 21 de ori cartonașul galben (doar meciul de la** Timișoara a fost excepție în acest sens!). **Iar trei cartonașe roșii i-au trimis la cabine înainte de finalul regulamentar pe Gheorghe (C.S. Tîrgoviște), Boriceanu (F.C.M. Brașov) și pe Nistor (F.C. Constanța).** Și dacă la Bacău, fundașul central constănțean a plătit astfel, în min. 57, prețul unei consecvențe demne de o cauză mai bună (faulturi repetate), la Brașov, nervii celor doi jucători eliminați au cedat foarte repede (min. 20). **Astfel, mai mult de două treimi din meci cele două echipe au evoluat cu un om în minus, travaliul celor rămași trebuind să acopere zonele lipsite de titulari, în condițiile unui teren dificil și, în ultimă instanță, spectacolul** — care se anunța promițător în primul sfert de oră — **a fost ratat. Păgubite, astfel, ambele echipe** (care, ele însele, ar trebui să ia atitudine față de jucătorii ce prin actele lor nesportive lovesc nu numai adversarii, ci și în eforturile coechipierilor, ale propriilor antrenori), ca și publicul, spectacolul fotbalistic.

Intransigența arbitrilor, a conducerilor cluburilor divizionare, a comisiei de disciplină a federației, față de toate abaterile de la regulamentul de joc, de la etica disputei sportive, trebuie să contribuie încă de acum, de la început de sezon, la instaurarea unui climat de ordine și disciplină în teren, acolo unde spectacolul fotbalistic începe și se sfîrșește.

Paul SLAVESCU